

במה עושים צירושלים?

ביאגרי עושים צירושלים!

דהן

אינה מפריעה ובאחד הקטעים (בו היא מופיעה כאחות רחמניה בבגדיים) אפילו מגיעה להישג.

★ להקת פיקוד דיונגוף (תי-אטרון 12). להקה צבאית במדים אורחיים. אותה מתקונת — מערכונים ופזמונים. יהר דה ברקן משעשע מאוד כעגלון לופו, בעל המבטא הרומני. גם למוסקונה נתונים של קומיקאי מבטיח ואילו קולה הנאה של צילה דגן לא מנוצל דיו.

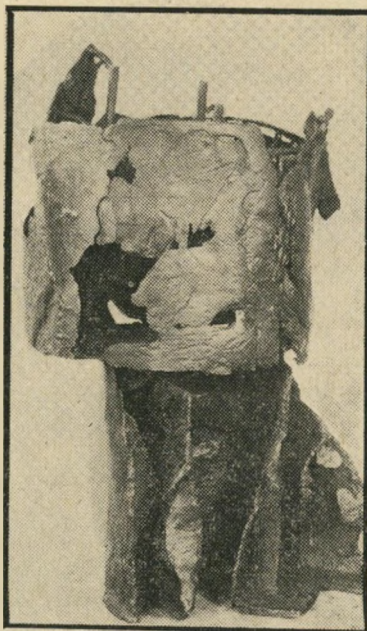
★ ימים טובים (האמרגן שמואל צמח). מתי סוף-סוף יגיעו הימים הטובים שבדרך ממדרגה ראשונה כמו שייקה או פיר לא ילך לאיבוד בשל חוסר חומר מתאים? הוא יודע להצחיק לא רק בי אמצעות קולו אלא אף בעזרת גופו הג' מיש. לא כל התכנית משעשעת, אך בזכות הרקדנית יונה לוי מתמלאות האתנחתות בתוכן-מה.

תערוכות

*** נעמי סמירנסקי (גלריה דר גית, תל-אביב). תערוכה יחיד תשיעית של תחריטאית ידועה. התערוכה מתחלקת ל-שנים: עבודות על נושאים מוסיקליים מופי שטים, עשויים בתנופה גדולה, ותחריטים שנעשו לאחרונה הבנויים על מתח בין שתי צורות פשוטות, שאחת מהן היא הבלטה של משטח ללא צבע והשניה — כתם צבעוני חריף.

★ הכרבים החדשים (בית האמנים, תל-אביב). תערוכה בינונית מאוד של חברי אגודה שנתקבלו בשנת 1969. **גידברט גולדפיינר**, מקסים בשני רישומי עפרון של עירומים, עשויים בידע אנטומי ובגור יים בקרירות אלגנטית בנוסח הסוריליס-טים האיטלקים. **שולמית בן שלום** מציגה שני פסלים קרועים של דמויות מעוותות. חבל רק שפסלת טובה זו ממי עיטה להציג. **גרינגרס מישה** מציג בדים גיאומטריים האחד בצבעי פסטל חמים ו-השני בצבעים מתכתיים. **הריאלום הפנ-סטי** השאיר משקע עמוק בארץ ושני חברי אגודה חדשים מציגים ברוח זו: **נעים בסון** מופיע בדים עשויים בי-טכניקה של התזה עדינה וקורט **בן-ארצי** מציג שני בדים בצבעים ממותקים.

★ דינה רקנאטי (גלריה גדרון, תל-אביב). פסלת ישראלית היושבת בניו-יורק. פסלים גדולי מימדים עשויים מלור-חזת מכת מחוספסים דבוקים זה אל זה

פסל מתכת של דינה רקנאטי

זה בצורות גיאומטריות אלמנטריות כמו ריבוע, עיגול וקונוס.

★ יהודית פינס (בית ציוני-אמ-ריקה, תל-אביב). ילידת גרמניה שרכשה את השכלתה האמנותית באוסטרליה ומתגוררת בכרמיאל. תמונות סוריאליסטיות בי-אווירה קשה ש, תוהו ובוהו. התמונות עשויות לפי השיטה המיושנת של מצר-את עצמים, צורות ודמויות מיסטיות מתוך ערבוב מקרי של צבעים. הדמויות המיפלצ-תיות שבזכות בתוך קורי עכביש דמוניים ומזכירות ציורי מדע דמיוני ברקע של מיתולוגיה יוונית.

תקו — תתפתח ביניהם אהבה. מחוץ ל-פזמון אחד ו/או בקושי שניים, קשה בכ-לל להתייחס אל הצד המוסיקאלי. הזמרת רמה סמסונוב שהייתה ממונה על ההפקה הקולית, עשתה כניראה כמיטב יכולתה; מורגש שהמשתתפים מנסים לשיר, אך זה לא בדיוק הזמיר שלהם. אריק לביא הי-יחיד ששולט בחומר. הוא יודע לשיר בי-היגיוני צלול; הפגנת הבסתון שלו אינה מפריעה כמו הפענוח החיזור של רפאל קינן חסר הנסיון, בתפקיד המרכזי של הנער שהוא למעלה ממוחו.

★ כתר בראש (התיאטרון הקאמרי). מהתלה ילדותית המשובצת בבדיחות אנא-כרוניסטיות על דויד מלך ישראל כעורב ימיו, שעה שנוקק לשונמית כני שיחם לו. אבנר חזקיהו מצרף מלך נוסף ל-גלריה המלכותית שלו, ללא כל התאמ-צות, מן השרוול. כל רמזים פוליטיים אקטואליים לגבי מדינאים מסוימים הי-מסרבים לרדת מכסאם, הם מקריים בהחלט.

באותה מידה לשמש הצגה הרבה יותר ריאליסטית לילדים. תחושת המרחבים הי-ירוקים העוטפים את הכפר, במיוחד בי-קיץ, באמצעות ציור על גבי פלטות פלס-טיק שקופות, לא השיגה את האפקט הי-רצוי. מה גם שהשחקנים והזקורים משתק-פים על פני תפאורה סטרילית זו. המו-סיקה של **פולדי שצמן** יפה אך חסרת קו. מוסיקה קסומה יותר, אלקטרונית לי-משל, הייתה הולמת יותר את כוונותיו המודעות והבלתי מודעות של המחבר. מבחינת הביצוע, הבימוי והמשחק ניכ-רת ידו של תומא בכל פרט. עד כדי כך ששני השחקנים הצעירים המגלמים את הנערה ואחיה לא הצליחו להשתחרר מהדי-רכתו. הופעתם צפידה ובלתי משהוורת. ההתייחסות שלהם אל צמד הנאהבים הבלתי ניראה, אינה מורגשת. **רונית פורת** עושה רושם של צנחנית צעירה עם נתו-נים, אך הצד הרומאנטי-לירי בהופעתה לא הודגש דיו. המפתח לכל היצירה הי-טמון בדבריה: "יש דברים שרואים ויש דברים שלא רואים, אחרת אי-אפשר ל-שחק" — לא בא לידי ביטוי.

גם **מיכאל זרשביאק** שיחק בצורה מודגשת וישירה מדי, ללא כל נימת-ניכור. כיצד בדיוק יש לשחק בהצגה מעין זו, פסלו **יהודה אפרוני ונסים עזיקרי**, לא רק משום שהם ותיקים ומנוסים יותר. עזיקרי גם תפס בדיוק איך להתנועע. הוא נע על הבמה קפיצי ממש כחתול; מתמחה כחתול, מתחנתן ושוצף בהתאם. הקטע בו הוא מאיים לטרוף ולזלול את הנער ולאחר מכן את הבית, החלונות הי-דלתות הברזים, האדמה — את הכל, מעו-רני תיאכון — תענוג לאוזן ולעין. אפ-בעל התואר: הוד מעלתו **שום**, המאוהב בזבובה בלתי ניראית לעין הקהל, מתמודד בכבוד עם תפקיד קשה. זהו נסיון תיאט-רלי מיוחד ומעין במינו; מיועד לאוהבי תיאטרון, גם כשהוא בלתי מנובש. כוונותיו הנכונות של רומין וינגרטן לא הגיעו אמנם לכלל מיצוי מירבי, הן מבחי-נת הכתיבה המרוסנת, הבימוי המכובד אך הבלתי מרוכז, וחוסר נסיונם של הי-שחקנים הצעירים, אבל התוצאה בלתי מאכ-זבת, מעוררת-מחשבות ואהדה.

בידור

*** אין אהבת שמחות (בי-מות). גם לוא גורג' בראטנס בכבודו וי-בעצמו היה מגיע לסדרת הופעות בי-ש-ראל; לא היה מהווה תחרות לתכניתו של יוסי בנאי. זאת כמוכן, לאלה שאינם שומ-עים צרפתית ואינם מחפשים אצל האמן המבצע בנאי את האמן המבצע בראטנס. כ-20 השאנסונים של הטרובאדור המשו-ר פס, תורגמו בייעילות לעברית וכמעט כל אחד מהם זוכה לטיפול קפדני של בנאי ההופכו להצגה קטנה.

★ מנה ראשונה (בצוותא). דוש, המוכר יותר כקריקטוריסטן, חיבר לבמה מספר מערכונים, בחלקם פיקחיים יותר ו-בחלקם טיפשיים. לא שקל להיטפל לעובדה שהינו קריקטוריסטן, המתבטא טוב יותר באמצעות המכחול. גם לולא ידיעה זו דו-מה כי הקטעים הקצרים, ארוכים דיים, וכי את אותו רעיון עצמו אפשר לבטא בצורה מצומצמת יותר. שפרה מילשטיין

העולם הזה

תעריפון המנויים של

17.12.69

לשנה לחצי שנה
בלירות בלירות

- דמי המנוי בארץ 58 30
- לכל ארצות תבל, בדאר רגיל 66 35

דמי המנוי לארצות חוץ בדאר אויר

- לכל ארצות אירופה ואיראן 86 44
- לארצות-הברית ולקנדה 110 57
- לאוגנדה, טנזניה, אתיופיה, גאנה, ניגריה, קניה, ציילון, חוף השנהב, תאילנד 120 62
- לדרום-אפריקה, זמביה, רודזיה, גואטמלה 140 72
- למקסיקו, פנמה 150 77
- ליפאן, ונצואלה, ארגנטינה וברזיל 160 82
- לאוסטרליה וניו-זילנד 176 90